

Rok v naší škole

2012/2013

**Základní škola generála Heliodora Píky
a Mateřská škola Štítina,**

okres Opava, příspěvková organizace, Komenského 26, 747 91 Štítina

kontakty: 553 677 091, zs.stitina@seznam.cz, www.zsstitina.cz

Milí čtenáři,

držíte v rukou náš nový školní časopis, v němž Vás chceme opět po roce informovat, co je u nás nového, co se povedlo a na co jsme pyšní. Už tradičně jsme se obrátili na naše žáky, aby své školní zážitky zachytili oni sami, pravda – ti malí někdy s přispěním svých rodičů... A znova se nám sešlo tolik příspěvků, že se do časopisu všechny nevešly.

V letošním roce jsme po dlouhé době otevřeli dvě 1. třídy a rozšířili školní družinu na dvě oddělení. Jsme hrdí, že je o naši školu zájem, a i v letošním roce jsme se snažili zaujmout žáky pestrou nabídkou školních projektů a zájmových útvarů. Uvědomujeme si, že školy jsou především místem, kde získáváme vzdělání a předáváme vědomosti, kde žáci přijímají od svých učitelů nové znalosti, dovednosti, kompetence. Snažíme se ovšem vytvářet ve škole takové prostředí, aby si žáci plně uvědomovali, že vzdělání nám umožňuje stát se tím, čím chceme. V letošním roce jsme mimo jiné prostřednictvím charitativních akcí ukázali, že je nutné respektovat i lidi kolem nás, vzájemně si pomáhat, být jednou společnou rodinou. Přizpůsobujeme se době a snažíme se výuku zpestřovat i prostřednictvím moderních multimediálních nástrojů, žáci mají

k dispozici nově i dvacet tabletů (iPad). K tomu, že se nám naše práce snad i daří, přispívá i velmi dobrá spolupráce se všemi partnery školy. Za jejich podporu a spolupráci děkujeme a věříme, že i v následujícím školním roce budeme naplňovat myšlenku našeho loga „Otevřená škola“.

Příspěvky dětí nemohou zachytit vše, co se ve škole stalo, ale přesto naznačují, že je opravdu na co vzpomínat. Pojd'te chvílku vzpomínat s námi.

Za zaměstnance školy Mgr. Daniel Matyášek

Dopravní hřiště

Jedno krásné ráno
slunce pěkně hrálo.
S pátáky jsem vyrazili,
přilby jsme si narazili.
Do Hoštic jsme dojeli,
krásně jsme se projeli.
Hřiště bylo bezvadné,
jedno kolo závadné.
My jezdili bezpečně a
chodci šli statečně.
Pak jsme všechno uklidili,
se vším jsme si poradili.

(Vojta Martínek, 2. třída)

(Nikola Martiníková, 8. třída)

Gymnastika

Každý rok chodím do mnoha kroužků. Letos navštěvuji Bejatky, karate, náboženství, pěvecký a počítačový kroužek a gymnastiku. Do gymnastiky chodím k p. uč. Friedlové už od 1. třídy. V červnu budeme mít pódiovku, to je vystoupení na pódiu. Všechny se tam snažíme ukázat, co jsme se tento rok naučily. Gymnastika mě baví. Učíme se nové cviky, posilujeme tělo, skáčíme přes švihadlo, cvičíme na hrazdě a na žíněnkách. Nejlepší gymnastky jezdí na závody. Letos jsme v I. kategorii skončily na 2. místě a ve III. kategorii na 4. místě.

(Sára Šimperská, 4. třída)

Nejrychlejší Štítiňák

7. 5. pořádala naše škola závody o nejrychlejšího Štítiňáka. Všeho věku! Zúčastnily se tedy nejen dvouleté děti, které se teprve naučily chodit, ale i starší žáci a dospělí, např. pan ředitel Daniel Matyášek.

Závody byly rozděleny do mnoha kategorií dle věku, aby to bylo pro všechny fér. Ovšem ty nejmenší děti měly společnou kategorii s šestiletými... Ale myslím, že jsme si to užili všichni.

Nejnapínavější byl závod mezi panem učitelem tělocviku Schreierem a panem ředitelem. Nakonec vyhrál pan učitel s náskokem několika málo sekund.

Než jsme my kluci z kategorie „do 15“ a „od 15“ let šli běhat, hráli jsme za školou fotbal, což se rozhodně podepsalo na našich výkonech...

(Lukáš Kupka, 8. třída)

Výlet do Jeseníků

V září jela celá naše škola na výlet do Jeseníků. Ráno jsme vyjeli autobusem od školy. Cestou jsme pozorovali z okna okolní krajinu a povídali jsme si. Autobus nás dovezl až na Ovčárnu. Zde jsme se nasvačili a pokračovali pěšky po žluté barvě kolem Petrových kamenů.

Během cesty jsme sbírali borůvky a plnili různé úkoly. Například jsme se měli trefit šíškou do stromu. Cestou jsme viděli hodně velkých muchomůrek a paní učitelka našla i jedlé houby. V Karlově nás čekal autobus, kterým jsme dojeli domů. Byli jsme unavení, ale výlet se všem líbil.

(Monika Palzerová, 5. třída)

Fotbal

V naší škole je novinkou fotbalová akademie.

Už nestačí, že v tělocviku musím dělat tolik kliků.

Ted' už i ve volném čase ohýbám se pořád v pase.

I když to moc nemám rád, fotbal je můj kamarád.

(Nikolas Vykydal, 4. třída)

Karate

Kroužek karate jsem si oblíbil hodně. Chodím tam proto, že se chci naučit chránit a bojovat. Učíme se výkopy nohou i pěstí.

Když přijdu na trénink, tak první máme rozcvičku. Rozběháme se anebo hrájeme různé hry na začátku a na konci tréninku.

(Martin Benek, 3. třída)

Předvánoční rodinná dílna

Tak opět po roce
budou zase Vánoce.
Protože jsme třída pilná,
bude PŘEDVÁNOČNÍ DÍLNA.
Naše paní učitelka
je dost dobrá velitelka.
Svolala své žáky hned,
ať víme, co vyrábět.
Každé dítě povinně,
řekne ve své rodině:
„Rodiče, nebuďte líní,
jdeme tvořit domky z hlíny.
Kdo nezvládne domečky,
může zkusit zvonečky.“
Sešlo se nás vážně dost

a všichni jsme měli radost.
(Katka Ignácová, 3. třída + maminka)

(Jakub Kryštof, 9. třída)

ZAV—psaní na klávesnici všemi deseti

Letošní mistrovství ČR ZAV JUNIOR a Talentová soutěž v Karviné se konaly 29. a 30. 4. 2013. Bylo to velice namáhavé, ale zábavné. Jely jsme vždy brzy ráno, a upřímně, v pondělí jsme hned po ránu měly s panem učitelem Drkalem tělocvik—dobíhání na vlak.
Na to, jak jsme se „připravovaly“, jsme skončily nejlépe ze všech ročníků soutěží. Což je velmi zábavné, protože v minulých letech jsme měly

mnohem důslednější vedení a intenzivnější přípravu. Na talentové soutěži Markéta Hlubková skončila druhá. Tereza Majveldrová vybojovala krásné 12. místo. V rámci škol jsme skončily na 9. místě. Sestava družstva: Nikola Martiníková, Natálie Měchová, Tereza Majveldrová a Markéta Hlubková.

(Tereza Majveldrová, Markéta Hlubková, 9. třída)

Projekt Vesmír

Nejzábavnější bylo, když jsme se měli převlíknout za planetu, kterou jsme měli. Byly skupinky po 2-3. My jsme měli Venuši. A taky jsme udělali test ze všech nejlépe.

(Nela Jantošíková, 3. třída)

Vánoční dílničky s rodiči

Na Barborčin večer se sešli žáci 5. třídy s šikovnou paní učitelkou. Vyráběli jsme spolu věci na vánoční trhy, například přáníčka, a také jsme zdobili větvičky. Mě osobně nejvíc bavilo dělat z drátků rybičky a spirálky. A navíc jsme je zdobili korálky a perličkami. S naší paní učitelkou Evou Martínkovou a Honzou Zíkou jsme vyrobili z čajových sáčků stromečky, hvězdy a rybičky. Moc se mi tento den líbil.

(Patrik Halfar, 5. třída)

Návštěva štítinské knihovny

V pátek 29. 3. 2013 jsme šli na exkurzi do štítinské knihovny. I když je knihovna malá, všichni jsme se tam vešli a každý si našel tu „svou“ knihu. Vyhledávali jsme knížky podle oblíbených autorů, prohlíželi jsme si ilustrace a prosvištěli si i abecedu. A že jsme byli hodní a šikovní, dostali jsme za odměnu plno bonbónů.

(Veronika Šimečková, 2. třída)

Recitační soutěž

Nejdříve to byla dřina,
potom už to bylo prima.
I když textu bylo víc,
pustila jsem se do toho z plných plic.
Ve školním kole bylo 1. místo mé,
ale tréma taky udělala své.
V Kravařích jsem uspěla,
s diplomem jsem domů dojela.
V Opavě jsem bohužel skončila,
ale recitace se mi líbila.
Teď už vím pro příště,
že zase půjdu na jeviště.

(Natálie Glabazňová, 4. třída)

Tatka ve škole

Sanitka houká,
pomoc nám veze,
každý se kouká,
kdo z ní vyleze.
Je to můj táta,
teď je tu s námi,
dneska nechvátá,
o práci vypráví.
Jak volat sanitku,
radu ti dá,
jak zachránit maminku,
když je nemocná.

(Jan Vildomec, 5. třída)

Návštěva muzea

Návštěva muzea se mi moc líbila, protože jsem získal cenné vědomosti a poznatky o historii.

Viděl jsem, jak lidé kdysi žili a jaké předměty používali. Nejvíce mě zaujala historie sportu a sportovní věci.

Krásná je i budova muzea. Moc se mi tento výlet líbil.

(Petr Sixta, 3. třída)

Pěvecká soutěž

Jako každým rokem, tak i letos se konala pěvecká soutěž Opavský skřivánek. Hodnotí se zde nejen krásné hlasy, ale i čistý zpěv a sebevědomé vystupování. Hodně jsme trénovali, a tak se mi podařilo probojovat do 2. kola, které bylo v Loutkovém divadle v Opavě. Převlékla jsem se do slezského kroje a doprovázela mě cimbálová muzika. Jsem ráda, že jsem se soutěže mohla zúčastnit, je to veliký zážitek. Z hlediště mě povzbuzovala moje rodina. Vloni jsem se umístila na druhém místě, letos jsem byla třetí.

(Marie Kubesová, 4. třída)

Soutěž v technických dovednostech

Do této soutěže se přihlásila polovina naší třídy. Ze Střední školy technické v Opavě nám poslali materiál a plánek postupu na výrobu kovového klíče a dalších výrobků. Pracovali jsme v dílnách naší školy.

Do 2. kola postoupil Adam Lacek, jehož výrobek byl nejpřesnější. Další žák měl naši školu reprezentovat v elektrotechnice. Paní uč. Slováková vybrala mě a já jsem souhlasila.

Po zahájení na SŠ technické nám - elektrotechnikům - rozdali plánky na výrobu elektrické hrací kostky. Byl to plastový kvádr s tlačítkem pro další hod, sedmi diodami a páčkou na zapnutí. Naším úkolem bylo kostku co nejrychleji sestavit. Museli jsme na základovou

destičku podle návodu připájet součástky tak, aby elektrický obvod fungoval, všechno vsadit do plastového obalu a kostku odevzdat. Celou dobu nám byli k ruce učni SŠ.

Kostku jsem zkompletovala a odevzdala jako druhá. Myslím, že když jsem tam byla jediná holka mezi 17 kluky a předtím jsem v životě nedržela pájku v ruce, je to úspěch. Škoda že se Adam neumístil, ale to nevadí. Plnou tašku cen si odnesli všichni soutěžící.

Mám pocit, že to byla dobrá zkušenost pro nás oba.

(Kateřina Vildomcová, 7. třída)

Strašidelná show

Strašidelná show se mi moc líbila, protože byla dobrodružná a zábavná. Bylo tam mnoho atrakcí a soutěží.

Zaujala mě střelba kuší a strašidelná stezka - její součástí bylo i hledání plastového pavouka v nádobě se slizem.

Strašidelná show byla legrace!

(Pavel Sixta, 3. třída)

Halloween

Halloween - strašidelný den, kdy se každý schová za masku. V naší škole se začínalo už ráno. Každá třída vyráběla strašidelnou výzdobu na okna nebo na dveře, do tělocvičny a na chodby. My jsme vyráběli dva strašidelné „panáky“: hlava, nohy a ruce byly z dýní a tělo z vycpaných silonek. Z krabic žáci s panem učitelem Schreierem stavěli strašidelný hrad

v tělocvičně. Na stropě se z provazů udělala pavučina a na ni se vyrobil odporný, velký a chlupatý pavouk z papíru. Na jednom konci tělocvičny stálo molo, kde se měla večer konat módní přehlídka kostýmů.

Halloweenská párty začínala kolem pěti hodin. Celá tělocvična byla stra-

šidelně nasvícená. Děti si mohly projít záhadný hrad nebo na různých stanovištích zkoušet své dovednosti. Kdo chtěl být oceněn za úžasný kostým, šel se ukázat na molo. Soutěžili i učitelé! Dole ve sklepě žáci z deváté třídy strašili malé děti z nižších tříd, kde musely projít kolem provazů, přes nástrahy a různá zákoutí. Jako hřeb večera byl pozván pán, který žongloval se zapálenými loučemi. Všechny děti to hodně bavilo. Celá akce byla úspěšná a opakuje se každý rok, někdy venku nebo uvnitř v tělocvičně.

(Natálie Měchová, 8. třída)

Děti dětem

Každoročně v prosinci naše škola pořádá akci Vánoce ve škole. Výtěžek z ní jsme věnovali např. vojákům, kteří peníze použili na pomoc pro děti v Afganistánu. V roce 2012 naše škola za získané peníze nakoupila tři iPady opavské škole Slezského odboje pro postižené děti. Protože jsme se o tento fi-

nanční obnos zasloužili všichni, rozhodl se náš pan ředitel, ať si každý zájemce o návštěvu ve škole vylosuje papírek. Ten, kdo si vytáhl červený, jel spolu s ním a paní zástupkyní do Opavy.

Po příjezdu nás uvítal jejich pan ředitel, který nám vysvětlil, jak se máme k dětem chovat, a zavedl nás

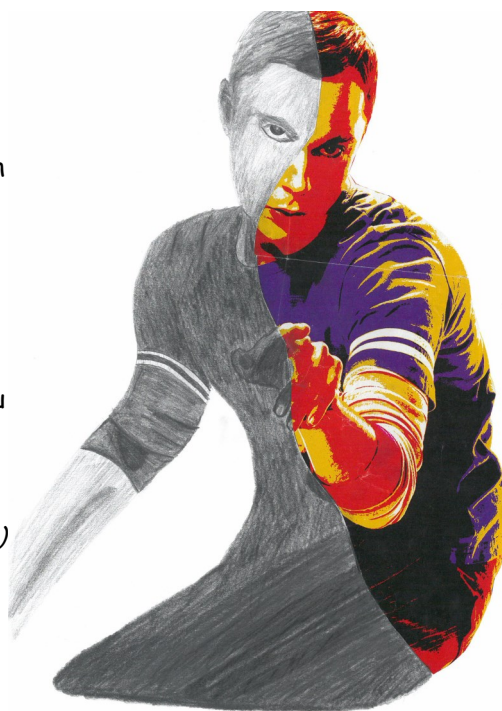
za nimi. Pak jsme jim společně předali iPady, za které byli všichni moc rádi. Poté nám děti s jejich učitelkami ukázaly své školní pomůcky, jak se učí, a my si mohli všechno vyzkoušet. Všichni jsme moc rádi, že naše pomoc má smysl.

(Monika Kinnertová, 6. třída)

Škola je místo, kam chodím rád,
se školou já jsem kamarád!
Denně se dozvídám spoustu nových
věcí
a o tom učení bývá přeci!
V matice slovní úlohy řeším,
přitom se ale na fotbal těším.
Fotbal mám ve škole každou
středu,
v duchu si při něm blaženě předu.

(Patrik Vacek, 4. třída)

Ve sluneční soustavě
neběží nic bezhlavě!
Osm planet se tam točí
jak na vesmírném kolotoči.
Merkur je ten nejmenší,
Jupiter zas největší.
Saturn má zlatý prstenec,
Uran a Neptun je zmrzlý
kamenec.
Venuše je jedovatý mrak,
Mars červený jako rak.
Slunce vévodí však všem,
kolem něj se točí i ta naše
Zem.

(Jakub Grundza, 3. třída)

Usměvavé lyžování

(Lukáš Kupka, 8. třída)

Jednou nám paní učitelka roz-
dala přihlášky na lyžařský kurz.
Mamka mě samozřejmě zapsala.
První den nás rozdělili do sku-
pin. Nejdříve všichni zkoušeli na
malém kopečku. Dvě skupiny to
uměly, a proto šly na velký ko-
pec. Druhý den šla na velký ko-
pec i moje skupina. Třetí den

jsem měl velkou radost. Přeřadili mě do
lepšího družstva. Čtvrtý den nebyl nijak
zvlášť zajímavý, ale v pátek byly velké
závody. Všichni účastníci kurzu jeli sla-
lom. Vyhráli závodníci s nejlepším časem.
Já si už vítěze nepamatuji, ale vím, že
všichni dostali medaile a diplomy.

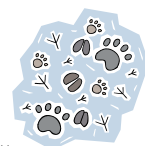
(Martin Radek, 4. třída)

Pohádkové Vánoce ve škole

Dne 14. 12. 2012 proběhly v naší škole
Pohádkové Vánoce. Naše třída si připra-
vila komedii „Pohádkové Vánoce u nás do-
ma“. Každý žák dostal svou „velikou“ roli.
Nejvíce se mi líbila postava kamaráda
rodičů v podání Kuby Kubíčka. Dokázal
vyřešit svízelnou situaci a zachoval se
jako správný kamarád.

(Klára Kinnertová, 3. třída)

Zase tu byly po roce
pohádkové Vánoce,
herci své role znali,
hosté se hodně smáli.
Pohádky nás vánočně
naladily,
úsměvy učitelů nás pohladily.
V tělocvičně jsme jedli cukroví..
Kolik? To nikdo nepoví.
Perníčky jsme ozdobili,

krásný betlém pochválili.
Jaké budou příští školní Vá-
noce?

Uvidíme v tomto roce.

(Vendula Heřmánková,
3. třída)

Skvělá gymnastika Fotbal

Skvělý kroužek, co se mě týká,
je ta moje gymnastika.

Kotoul, stojka, šňůra „TEĎ“!
už dokážu nazpaměť.

Gymnastiku po učení
dělám ráda bez mučení.

Při hudbě tam cvičíme
a krásně se bavíme.

Lidé na nás koukají
a náramně pak tleskají.

Za školu rádi závodíme,
gymnastiku předvádíme.

Nejsme ale záškoláci,
my jsme přece PILNÍ ŽÁCI!

(Vanessa Dostálová, 3. třída)

Moje aktivity

V letošním roce jsem se zúčastnil různých soutěží, např. Klokán, Matematický král, Požární ochrana očima dětí, Vím, o čem čtu. Navštěvuji pěvecký, dramatický, počítačový a keramický kroužek. Když čekám na autobus, zajdu do družiny. Rád hraju na počítačích. Letos se o nás starají dva družináři. Do naší školy chodím moc rád. Máme nejhodnější paní učitelku, abychom byli šikovní, drží se hesla „Škola-základ života“.

(Jakub Both, 4. třída)

TAEKWON-DO

Ahoj,
jmenuji se Lukáš Martiník a rád bych těm, co mě neznají, prozradil něco o sobě. Věnuji se bojovému sportu jménem TAEKWON-DO. Cvičím ho už čtvrtým rokem v Opavě. Za čtyři roky mám modrý pásek a to je hodně blízko k červenému.

V oddíle jsem poznal spoustu prima kamarádů. Jezdíme hodně na závody po celé republice. Většina soutěží se koná přes víkend. V Nymburku jsem získal čtyři medaile, z toho jednu zlatou, jednu stříbrnou a dvě bronzové. Ve Frýdku-Místku jsem vybojoval také čtyři medaile.

V Brně jsem dostal dvě medaile, obě za druhé místo. Letos zatím žádnou medaili nemám, ale doufám, že snad nějakou získám.

Tak ahoj, držte mi palce a příští rok vám budu zase vyprávět.

Zdraví Vás Lukáš Martiník ze 4. třídy

Hasiči

(Vít Grussmann, 4. třída— 3. místo v krajském kole soutěže Požární ochrana očima dětí)

Recitační soutěž

V únoru a také v následujících měsících roku 2013 se někteří žáci spolu se mnou zúčastnili recitační soutěže. Do příprav se samozřejmě zapojili i učitelé, kteří se snažili pomáhat nám k lepším výkonům.

A opravdu to dalo některým hodně práce a námahy. Každý recitátor musí pilovat výslovnost, intonaci, hlasitost, postoj atd.

Prvním důležitým krokem k úspěchu je výběr dobrého textu či básně a následné „nadrčení“ na z paměť. To, co soutěž činí nemilo-

srdnou noční můrou, je přísná porota, která hodnotí hlavně to, jakým způsobem prezentujeme svůj přednes. Nejdůležitější je pravidelné opakování a už zmíněná každodenní příprava s učiteli, protože jinak máte téměř stoprocentní jistotu, že vypadnete již v zahřívacím kole.

Prvního kola jsme se dočkali v první polovině února a výsledky poroty, ve které zasedli učitelé naší školy, byly překvapivé. Žáci, kteří mají bohaté zkušenosti s touto soutěží,

vypadli hned v tomto kole. O vítězství je připravilo třeba jenom jediné zaškobrtnutí.

V okrskovém kole v Kravařích byla účast v mé kategorii o něco vyšší a porota ještě přísnější. Postoupit mohli opravdu jen ti nejlepší, ale vše vždy nezáleží jen na výkonu recitátora, ale i na náladě poroty. To, co se dělo v okresním a krajském kole, už nevím, jelikož jsem také jeden z těch, kteří tuto soutěž opustili v Kravařích.

(Jan Valenta, 8. třída)

Olympiáda v ČJ

Na okresní kolo Olympiády v ČJ jsem se probojovala díky postupu ze školního kola. Okresní kolo se konalo na ZŠ Englišova a absolvovalo jej 54 stejně starých soutěžících. Konkurence byla opravdu velká, protože už z kamenných výrazů na tváři mých konkurentů bylo poznat, že si jdou pro výhru. Test byl rozdělen na dvě části, kdy první byla gramatická a druhá slohová. Nakonec jsem se umístila na 15. místě, ale do krajského kola jsem nepostoupila. Byla to dobrá zkušenost.

(Pavla Bortlová, 9. třída)

Psí milovnice

V listopadu se vydali žáci z 6. třídy s paní učitelkou Slimáčkovou do Ostravy – Heřmanic za paní Synkovou a jejími pejsky.

Paní Synková nás překvapila svou obětavostí k pejskům. Stará se o ně už více jak 30 let a v současné době u ní našlo domov 49 psů, ale i 8 koček. Při setkání s paní Synkovou jsme se dozvěděli hodně zajímavého nejen o ní samotné, ale též o minulosti pejsků. Ti byli týráni nebo opuštěni

a paní Synková jim pomohla.

Bylo nám jich líto, a proto jsme udělali sbírku a žáci nosili deky, granule, ručníky pro psíky... Byl to pro nás zážitek, takhle pomáhat.

Paní Synková nám byla vděčná a my jí přejeme jen to nejlepší, hlavně zdraví, aby se mohla ještě o pejsky starat.

(Lenka Adamčíková, 6. třída)

Pejsci

Napadlo nás pomáhat,
pro pejsky sbírku pořádat.
Žáci se nám činili,
pro psy deky, krmivo i hračky nosili.
Do Ostravy jsme se vydali
a na pejsky se podívali.
Poděkování na nás tam čekalo
a nám se domů vůbec nechtělo.

(Lenka Adamčíková, 6. třída)

Školní družina

V družině máme nového a hodně šikovného pana družináře Lukáše Vlčka. S panem družinářem chodíme do školní dílny.

V dílně se mi hodně líbí. Vyrábíme některé užitečné věci ze dřeva, např. lžičky, vařečky a herní kostky, ale také věci, které nás baví, např. pušky, nože...

Naučil jsem se pilovat a zacházet s dlátem. Chci poděkovat panu družináři za to, co mě naučil.

(Tomáš Hulva, 4. třída)

Šlapání zeli ve školní družině

Dne 23. listopadu koupil pan družinář zeli. Donesl keramický sud. Paní vychovatelka nám umývala nohy a zájemci šlapali zeli.

Za chvíli nás to vysílilo a bolely nás nohy. Nakonec jsme ochutnali zeli. Bylo moc dobré.

(Diana Kubánková, 5. třída)

Přijímačkový sen (Petra Slaninová, 9. třída)

Ondra Lasák—mistr republiky ve sportovním šermu

8.6. se v Brně konalo finále Mistrovství ČR ve sportovním šermu fleretem v kategorii starší žáci, kterého jsem se účastnil.

Od začátku jsem byl jedním z favoritů a obhajoval jsem zde svůj titul mistra ČR z minulého roku. Po krásném finále, ve kterém jsem porazil o rok staršího soupeře, jsem se stal i letos mistrem ČR ve starších žácích. Stal jsem se také vítězem Českého poháru.

Startoval jsem také ve věkově vyšší kategorii kadetů, a protože jsem měl úspěchy i zde, byl jsem nominován Českým šermířským svazem na ME v Budapešti. Mezi převážně sedmnáctiletými šermíři jsem startoval jako nejmladší závodník. Probojováním se do závěrečných eliminačních duelů jsem si přivezl domů jako jediný z naší kadetské výpravy vysoké

bodové hodnocení, které mi zajistilo start na MS kadetů v chorvatském Poreči. Pro nemoc jsem však na tyto vrcholné závody nedorazil. Ale záplatou mi bylo vítězství v Českém poháru i v této kategorii, kde jsem za sebou nechal teprve jako třináctiletý naše nejlepší kadety (do 17 let včetně).

(Ondřej Lasák, 8. třída)

Doubravka a Miešek

Dne 8. 5. 2013 se vydali někteří žáci do Hradce nad Moravicí. Přijeli jsme autobusem spolu s dětmi z Háje ve Slezsku. Když jsme dorazili, bylo tam hodně škol, takže jsme museli čekat.

Za chvíli se fronta uvolnila a my se převlékli. Šli jsme si zkusit vystoupení a po pár minutách jsme se seřadili do zástupu a všichni se vydali společně nahoru k pódiumu.

Cestou jsme se smáli, protože mi všichni šlapali na tkaničky.

Konečně to začalo. Byli jsme hned druzí. Pak jsme měli čas, tak jsme si zasoutěžili a prohlédli si zámeček. Nej-

víc mě bavila bojová hra. Nakonec jsme měli vyhlášení. Trošku jsme se proběhli pro značku a zpátky. Pan uvaďeč si z nás dělal srandu.

Skončili jsme na krásném 1. místě v 2. kategorii. Moc mě to tam bavilo.

(Diana Kubánková, 5. třída)

Lyžák

Od pondělí do pátku
Zažili jsme pohádku
Odjeli jsme na lyžák
Sjíždět kopce jako
drak
Lyžáky si nazuli
A ven z chaty mazali
Do skupin nás rozdělili
Vedoucí nám přidělili
Šrája vede jedničku
Bohd'a zase dvoječku
A na Danču jako vždy
Zbyla skupina nejlepši
V klubovně zas sranda
byla
Zábava se vydařila

Po večerce nastal čas
Kdy nás Míša hlídá zas
Jeden pokoj, druhý, třetí
Hlídá nás jak malé děti
Ve středu jsme do Studán-
ky jeli
A ve čtvrtek slalom rychle
sjeli
Diskotéka už se chystá
Dnešní pařba bude jistá
Ještě jednou se vyspíme
A kufry smutně balíme...

(Sára a Klára Mikettovy,
8. třída)

Drak (Keramická dílna—rodina Žurkova)

Vánoční laťka

Vánoční laťka byla 18. 12. 2012. Moc jsme se snažili, abychom postoupili. Postoupili tři kluci a čtyři holky. Vánoční laťky se zúčastnily jenom děti. Učitelé pouze koukali, jaké mají talenty ve svých třídách. Kdo byl na stupních vítězů, byl ohodnocen pěknými cenami.

(Kamila Sojková, 3. třída)

Vršky pro Vaška

Naše škola se zapojila do dobročinné sbírky uspořádané pro jednoho vozíčkáře - Vaška.

Tato sbírka spočívá v tom, že všichni žáci naší školy se snaží nasbírat co nejvíce vršků z PET lahví, za které poté dostaneme určitou peněžní částku, která bude předá-

na přímo Vaškovi na potřebné vybavení jeho domova.

Také nás tato sbírka zaujala trošičku více, jelikož jsme měli možnost se s Vaškem vidět osobně. Byl na-

tolik ochotný, že i přes svůj hendikep naší školu navštívil a seznámil se s námi. Vyprávěl nám o svém životě a jak se mu to stalo.

Můžu říct, že je to úplně normální, sympatický a milý kluk,

Hasič v akci

(Kamil Janošek, 2. třída—3. místo v okresním kole soutěže Požární ochrana očima dětí)

kterému se v jeden okamžik změnil celý život.

Opravdu oceňuji, jak se k celému problému postavil a že to nevzdal a snaží se bojovat a uzdravit se. Má tedy můj velký obdiv!!!

(Tereza Rozsypalová, 9. třída)

Zhodnocení soutěže Pevnost Boyard

Dne 28. března jsme měli prázdniny, ale naše bezva škola pořádala, abychom se doma nenudili, Pevnost Boyard. Dopoledne bylo plné samých her. Bylo to super, byli jsme rozděleni do mnoha skupin a já byl zvolen kapitánem týmu. Vybíral jsem startovní číslo. Vyro-

soval jsem číslo jedenáct. Vymysleli jsme pokřik „Zabijáci“. V týmu jsem měl Lorise, Vanessu, Matiu a Terezu. Hry byly velice dobře udělané.

Vše jsme zvládli dobře. Hodně napínavé taky bylo, když jsem musel sáhnout do něčeho, do čeho nešlo

vidět. Jak jsem sáhl, tak jsem vytáhl živou myš!!!

Den jsem si užil, byl jsem nadšen, doufám, že nás něco podobného ve škole opět čeká!!!

(Matěj Majvelder, 3. třída)

Baletní soustředění

V pátek 16. května se nás sešlo deset holek - všechny ze sedmé třídy. Čekalo nás soustředění a mělo trvat do následujícího dne. Byly jsme celé natěšené, až to všechno začne. „Holky! Kde je ta paní učitelka, já už chci jít cvičit!“ pronesla Kateřina.

Cvičení byla zábava, ale někdy byly cviky paní uč. Raidové těžké. Cvičily jsme asi hodinu a půl a všechno jsme v pohodě dokázaly. Kolem osmé večer jsme společně usedly k večeři. Byly tam různé dobroty. Vtom přišel do sálu pan ředitel: „Holky, ne že tady bude ráno nepořádek!“ Potom okomentoval večeře některých dívek a také si do nás rýpnul: „Ale baletky by přece měly být štíhlé! Takže mi to jídlo dejte.“ Všechny jsme se začaly smát, včetně paní učitelky. Pak na nás čekala sprcha a hra Tajný velitel. Úžasná hra. Stihly jsme pak ještě

vystrašit paní učitelku, když šla ze sprchy, ale také se podívat na dva filmy, které nám paní učitelka pustila na velkém plátně. Páni, bylo to jako v kině!

Asi ve dvanáct hodin večer paní učitelka spustila: „Holky, teď vám řeknu pár strašidelných příběhů, které se vážně staly!“ Okamžitě jsem si zacpala uši, protože nejsem

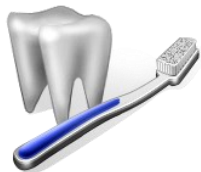
žádný nebojsa. Když paní učitelka skončila, holky se bály jít na záchod, tak jsme šly všechny společně. V jednu hodinu ráno jsme konečně usnuly. Ráno jsme posnídaly, trochu si zacvičily a začaly balit. Škoda, že už je po všem! Teď už všechny jen doufáme, že si tohle jednou zopakujeme.

(Aneta Oplerová, 7. třída)

Přednáška o zubní hygieně

Dne 15. 5. nás ve škole navštívili studenti zubního lékařství z univerzity v Olomouci. Ten den a následující měli pro každou třídu velmi zajímavou přednášku o tom, co obnáší profese dentisty, jak si správně čistit zuby, jak často navštěvovat zubního lékaře, jak správně vybrat kartáčky a zubní pastu a jaké nemoci

mohou napadnout naše zuby a dásně. Na přednášku jsme si měli přinést zubní kartáčky, aby nám ukázali, jak si špatně, nebo dobře čistíme zuby. Namazali nám zuby nějakou zvláštní fialovou tekutinou, která ukazovala stáří plaku na našich zubech. Když byla

světle fialová, bylo to dobře, ale když už byla tmavá, to znamenalo, že plak na našich zubech je déle jak 24 hodin. Ke konci jsme se mohli zeptat, na co jsme chtěli, například — Co je k té práci vedlo? Jak těžké je být studentem stomatology? Atd.

(Aleš Vocílka, 9. třída)

Doubravka a Miešek—100 let česko-polské historie

Zhruba před čtyřmi měsíci nás navštívili žáci Základní umělecké školy z Opavy. Předvedli nám představení Miešek a Doubravka a pozvali nás na slavnost, která se měla konat 8. května na zámku v Hradci nad Moravicí.

A měla připomenout svatbu polského Mieška a české Doubravky. Požádali nás, abychom si připravili nějaké představení.

Ve škole se to některým dětem zalíbilo a složili jsme 20člennou skupinu, se kterou jsme od ledna nacvičovali společný tanec, a dokonce jsme si složili vlastní písničku.

Kromě toho si každý z nás musel ušít své vlastní historické šaty, čelenku a boty.

Čas utekl jako voda a my jeli vystupovat. Počasí se vydařilo a stovky lidí se na nás přišly podívat.

Každý z nás měl trému, ale všem se to líbilo a naše škola se umístila mezi těmi nejlepšími.

(Veronika Hoffová, 9. třída,

Klára Miketová, 8. třída)

Slovanská vesnice

Jeden z projektů v tomto roce byla Slovanská vesnice. V dílně jsme zhotovili ze dřeva různé domečky. Někteří jsme je vyráběli doma s tatškou nebo dědečkem. Nejvíce se mi líbila chaloupka z bambusu a z kůží. Domky jsou poskládané na stolech vzadu ve třídě. Mezi ně jsme umístili postavičky a zvířátka, která jsme uplácali z hlíny. Někdě ještě donesl větvičky a mechy a vesnička je hotová.

(Tadeáš Čupa, 4. třída)

Vánoční trhy

Koncem prosince se tradičně uskutčily vánoční trhy. A letos s tématem POHÁDKOVÉ VÁNOCE. Jako vždy byly zahájeny besídkami jednotlivých tříd, kroužků a mateřské školy. Letos byly ale více speciální než obvykle, a to proto, že jsme mohli sledovat program v sálónku přes plazmovou televizi.

Po programu se jako každý rok

všichni přesunuli na trh do tělocvičny. Nechybělo občerstvení ani tradiční výrobky žáků školy.

Samozřejmě jste si mohli něco vyrobit v našich dílničkách. Nebo se jen tak posadit s přáteli a nasát klidnou vánoční pohodu a také se schovat před „vánoční honičkou“.

Tento rok nechyběl ani živý betlém

a jako vždy - byl překrásný. Prostě

u školních vánočních trhů se každý rád zastaví a vžije se do vánoční pohody. Tento rok šel výtěžek, kterým přispěli rodiče, na koupi iPadů pro děti s postižením. Všichni se budeme bezpochyby těšit na další Vánoce.

(Dominik Hanzlík, 8. třída)

Výlet do Prahy

Letošní výlet byl super, protože jsme jeli do Prahy. Ráno jsme sice vyjžděli brzy, ale nikomu to nevadilo. Ve vlaku byla sranda. V Praze jsme viděli Petřín, na který jsme vyjeli lanovkou. Potom jsme šli kolem Lorety na Pražský hrad, po Karlově mostě na Staroměstské náměstí a Václavské náměstí. Nejvíce se mi líbilo zrcadlové bludiště na Petříně.

(Ondřej Grussmann, 6. třída)

D'Artagnan aneb Tři mušketýři

Jedno chladné středoečnické květnové ráno jsme se my, devátáci, společně s šestou třídou vypravili vlakem do Slezského divadla v Opavě, a to na činoherní představení D'Artagnan aneb Tři mušketýři.

Toto dílo, podle francouzské předlohy, většina z nás již znala v televizním nebo knižním provedení, ale to divadelní bylo pro nás novinkou.

Hra se odehrávala ve vtipném pojetí a také kostýmy předčily naše očekávání.

Byli jsme nadšeni výkony herců, obzvláště nás

pak zaujaly pasáže se šermířskými souboji. Oceněním pro divadelníky byl náš bouřlivý aplaus na konci inscenace.

(Adéla Božková, 9. třída)

Do finále...

Už nám utek celý rok,

je to teda velký šok.

Osmička, tak ta je těžká,

ne jen lehká rovnoběžka.

Zážitků, těch bylo až až,

že si je až pomotáš.

Přesto se mi líbila,

po opakování bych toužila.

Za dveřmi jsou prázdniny,

budem dělat blbiny.

Po prázdninách devítka!

Budem ještě „pěkná kvítka“?

Na střední se těšíme,

jen se dostat musíme.

Nikdo neví, kam chce jít,

rozhodne se radši ŽÍT.

Podá si dvě přihlášky

a bude z toho na prášky.

(Petra Magerová, 8. třída)

Přijímačky (Sára Grussmannová, 9. třída)

McDonald's Cup

Dne 10. 5. jsme se vydali na hřiště ve Štítině. Zde jsme měli sehrát dva zápasy. Naše družstvo bylo sestaveno z hráčů 4. a 5. třídy: Ondřej Kurka, Vít Grussmann, Lukáš Martiník, Jonáš Čupa, Jan Zíka, Jan Lindovský, Jan Vildomec, Jakub Lischka, Petra Kaštovská, Natálie Kostřicová a já—Jakub Vaněk.

První zápas jsme hráli se školou Edvarda Beneše z Opavy. Prohráli jsme 5:0.

Pak jsme hráli se školou Šrámkovou. Na začátku nám dali jeden gól. Pak vyrovnal Ondřej Kurka za nás.

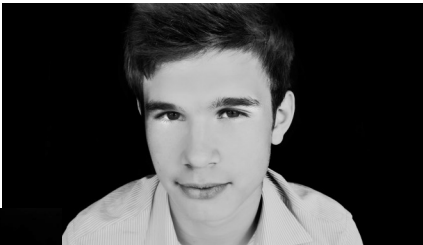
A zase jsme dostali gól my, a to tak, že brankář sice míč chytil, ale skotálel se i s ním do brány. Tak

skončil první poločas 1:2.

V druhém poločase jsme dali tři góly, soupeři ani jeden. Góly vstřelili Vít Grussmann, Ondřej Kurka a Jan Vildomec. Byli jsme moc rádi — skončili jsme na 2. místě.

(Jakub Vaněk, 5. třída)

Medailonek
9. třídy

